

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 300

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

11 septembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 300/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 300/02 Cauza C-213/15 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2017 – Comisia Europeană/Patrick Breyer, Republica Finlanda, Regatul Suediei [Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Articolul 15 alineatul (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Domeniu de aplicare — Cerere de acces la memoriile depuse de Republica Austria în cadrul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea din 29 iulie 2010, Comisia/Austria (C-189/09, nepublicată, EU:C:2010:455) — Documente aflate în posesia Comisiei Europene — Protecția procedurilor judiciare] 2

2017/C 300/03 Cauza C-566/15: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammergericht Berlin – Germania) – Konrad Erzberger/TUI AG (Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Principiul nediscriminării — Alegerea reprezentanților lucrătorilor în consiliul de supraveghere al unei societăți — Reglementare națională care limitează dreptul de a alege și de a fi ales numai la lucrătorii unităților situate pe teritoriul național) 3

RO

2017/C 300/04	Cauza C-93/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Alicante – Spania) – Ornua Co-operative Limited, fostă The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Marcă a Uniunii Europene — Caracter unitar — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) — Protecție uniformă a dreptului conferit de marca Uniunii Europene împotriva unor riscuri de confuzie și împotriva unor atingeri aduse renumelui — Coexistență pașnică a acestei mărci cu o marcă națională utilizată de un terț într-o parte a Uniunii Europene — Lipsa coexistenței pașnice în altă parte a Uniunii — Percepția consumatorului mediu — Diferențe de percepție care pot exista în diferite părți ale Uniunii]	3
2017/C 300/05	Cauza C-143/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro [Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (1) — Articolul 2 alineatul (2) litera (a) — Articolul 6 alineatul (1) — Discriminare pe motive de vârstă — Contract de muncă ocazională care poate fi încheiat cu persoane cu vârsta sub 25 de ani — Încetare automată a contractului de muncă atunci când lucrătorul împlinește vârsta de 25 de ani]	4
2017/C 300/06	Cauza C-206/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Marco Tronchetti Provera SpA și alții/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) [Trimitere preliminară — Dreptul societăților — Directiva 2004/25/CE — Oferte publice de cumpărare — Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf — Posibilitatea modificării prețului ofertei în circumstanțe și în conformitate cu criteriile determinate — Reglementare națională care prevede posibilitatea autorității de control de a majora prețul unei oferte publice de cumpărare în caz de coluziune între ofertant sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta și unu sau mai mulți vânzători]	5
2017/C 300/07	Cauza C-340/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 11 alineatul (2) — Competență judiciară în materie de asigurări — Acțiune directă a persoanei vătămate împotriva asigurătorului — Acțiune a angajatorului persoanei vătămate, o instituție de drept public, cesionar legal al drepturilor angajatului său, împotriva asigurătorului autovehiculului implicat — Subrogare]	6
2017/C 300/08	Cauza C-357/16: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Gelvora” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba [Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Domeniu de aplicare — Societate de recuperare a creanțelor — Credit de consum — Cesiune de creanță — Natura raportului juridic dintre societate și debitor — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea „produs” — Măsurile de recuperare desfășurate în paralel cu intervenția unui executor judecătoresc]	6
2017/C 300/09	Cauza C-416/16: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugalia) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S.A. – în lichidare, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA [Trimitere preliminară — Directiva 2001/23 — Articolul 1 alineatul (1) litera (b) — Articolul 2 alineatul (1) litera (d) — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Domeniu de aplicare — Noțiunile „lucrător” și „transfer de unitate”]	7
2017/C 300/10	Cauza C-505/16 P: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 iulie 2017 – Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană (Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Măsurile restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Adaptarea concluziilor — Memoriu depus în numele și pe seama reclamantului decedat)	8

2017/C 300/11	Cauza C-663/16 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Agencia Europeană pentru Produse Chimice [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide — Articolul 95 — Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) — Publicarea unei liste a substanțelor active — Înscirarea unei societăți în calitate de furnizor al unei substanțe active]	9
2017/C 300/12	Cauza C-666/16 P: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Agencia Europeană pentru Produse Chimice [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide — Articolul 95 — Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) — Publicarea unei liste a substanțelor active — Înscirarea unei societăți în calitate de furnizor al unei substanțe active]	9
2017/C 300/13	Cauza C-176/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polonia) la 6 aprilie 2017 – Profi Credit Polska S.A. cu sediul în Bielsku Białej/Mariusz Wawrzosek .	10
2017/C 300/14	Cauza C-194/17 P: Recurs introdus la 14 aprilie 2017 de Georgios Pandalis împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 februarie 2017 în cauza T-15/16, Georgios Pandalis/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	10
2017/C 300/15	Cauza C-217/17 P: Recurs introdus la 25 aprilie 2017 de Mast-Jägermeister SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 februarie 2017 în cauza T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	12
2017/C 300/16	Cauza C-253/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 15 mai 2017 – Ramazan Dündar și alții/Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Cauza C-337/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polonia) la 7 iunie 2017 – Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Cauza C-343/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) la 8 iunie 2017 – Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaamse ABP) și alții, altă parte: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Cauza C-346/17 P: Recurs introdus la 9 iunie 2017 de Christoph Klein împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 28 septembrie 2016 în cauza T-309/10 RENV, Christoph Klein/Comisia Europeană .	15
2017/C 300/20	Cauza C-347/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 12 iunie 2017 – A, B, C, D, E, F, G/Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Cauza C-372/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 19 iunie 2017 – Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Cauza C-380/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 26 iunie 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B/H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie .	18
2017/C 300/23	Cauza C-393/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 30 iunie 2017 – Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Cauza C-397/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 iulie 2017 – Profit Europe NV/Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Cauza C-398/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 iulie 2017 – Profit Europe NV/Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Cauza C-410/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 7 iulie 2017 – A	21
2017/C 300/27	Cauza C-411/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 7 iulie 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres	22
2017/C 300/28	Cauza C-414/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 10 iulie 2017 – AREX CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Cauza C-420/17: Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză	25
2017/C 300/30	Cauza C-426/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spania) la 14 iulie 2017 – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Cauza C-606/15: Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 19 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă	27
2017/C 300/32	Cauza C-683/15: Ordonanța președintelui Curții din 27 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă	27
2017/C 300/33	Cauza C-539/16: Ordonanța președintelui Curții din 30 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Cauza C-548/16: Ordonanța președintelui Curții din 5 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Mons – Belgia) – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL	28
Tribunalul		
2017/C 300/35	Cauza T-348/16 OP: Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA („Clauză compromisorie — Opoziție — Suspendarea a executării hotărârii pronunțate în lipsă — Hotărâre interlocutorie”)	29
2017/C 300/36	Cauza T-519/15: Ordonanța Tribunalului din 13 iulie 2017 – myToys.de/EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene myBaby — Mărcile Uniunii Europene verbală, figurativă și națională verbală anterioare MAYBABY, MAY BaBy și MAY BABY — Acțiune accesorie — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Decizie pur confirmativă — Inadmisibilitate”]	29
2017/C 300/37	Cauza T-348/16 OP-R: Ordonanța Tribunalului din 13 iulie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA („Măsuri provizorii — Clauză compromisorie — Hotărâre pronunțată în lipsă — Cerere de suspendare a executării hotărârii — Necompetență”)	30
2017/C 300/38	Cauza T-464/16 P: Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – HI/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Proiect finanțat de către Uniune — Conflict de interese — Procedură disciplinară — Sancțiunea retrogradării — Respingerea acțiunii în primă instanță — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)	31
2017/C 300/39	Cauza T-423/17: Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Nexans France și Nexans/Comisia	31
2017/C 300/40	Cauza T-433/17: Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – Dehousse/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	32

2017/C 300/41	Cauza T-436/17: Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – ClientEarth și alții/Comisia	33
2017/C 300/42	Cauza T-437/17: Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Oy Karl Fazer/EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Cauza T-448/17: Acțiune introdusă la 18 iulie 2017 – Sevenfriday/EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY) .	35
2017/C 300/44	Cauza T-449/17: Acțiune introdusă la 18 iulie 2017 – Sevenfriday/EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY) .	35
2017/C 300/45	Cauza T-455/17: Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Bateni/Consiliul	36
2017/C 300/46	Cauza T-457/17: Acțiune introdusă la 19 iulie 2017 – Medisana/EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Cauza T-460/17: Acțiune introdusă la 20 iulie 2017 – Bopp/EUIPO (reprezentarea unui octogon echilateral)	38
2017/C 300/48	Cauza T-748/15: Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2017 – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Cauza T-278/17: Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2017 – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners (NEXEN)	39

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 300/01)

Ultima publicație

JO C 293, 4.9.2017

Publicații anterioare

JO C 283, 28.8.2017

JO C 277, 21.8.2017

JO C 269, 14.8.2017

JO C 256, 7.8.2017

JO C 249, 31.7.2017

JO C 239, 24.7.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2017 – Comisia Europeană/Patrick Breyer, Republica Finlanda, Regatul Suediei

(Cauza C-213/15 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Acces la documentele instituțiilor — Articolul 15 alineatul (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Domeniu de aplicare — Cerere de acces la memoriile depuse de Republica Austria în cadrul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea din 29 iulie 2010, Comisia/Austria (C-189/09, nepublicată, EU:C:2010:455) — Documente aflate în posesia Comisiei Europene — Protecția procedurilor judiciare]

(2017/C 300/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Van Nuffel și H. Krämer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Patrick Breyer (reprezentanți: M. Starostik, Rechtsanwalt), Republica Finlanda (reprezentant: H. Leppo, agent), Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson și L. Swedenborg, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. J. García-Valdecasas Dorrego și S. Centeno Huerta, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme și F. Fize, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Patrick Breyer.
- 3) Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kammergericht Berlin – Germania) – Konrad Erzberger/TUI AG

(Cauza C-566/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a lucrătorilor — Principiul nediscriminării — Alegerea reprezentanților lucrătorilor în consiliul de supraveghere al unei societăți — Reglementare națională care limitează dreptul de a alege și de a fi ales numai la lucrătorii unităților situate pe teritoriul național)

(2017/C 300/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Konrad Erzberger

Pârâtă: TUI AG

cu participarea: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia lucrătorii încadrați în muncă în unitățile unui grup situate pe teritoriul acestui stat membru sunt privați de dreptul de vot și de dreptul de a fi ales la alegerile reprezentanților lucrătorilor în consiliul de supraveghere al societății-mamă a acestui grup, stabilită în statul membru respectiv, precum și, dacă este cazul, de dreptul de a exercita sau de a continua exercitarea unui mandat de reprezentant în consiliul menționat, atunci când acești lucrători își părăsesc locul de muncă într-o astfel de unitate și sunt încadrați în muncă de o filială care aparține aceluiași grup stabilită în alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Alicante – Spania) – Ornuia Co-operative Limited, fostă The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Cauza C-93/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală — Marcă a Uniunii Europene — Caracter unitar — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (c) — Protecție uniformă a dreptului conferit de marca Uniunii Europene împotriva unor riscuri de confuzie și împotriva unor atingeri aduse renumelui — Coexistență pașnică a acestei mărci cu o marcă națională utilizată de un terț într-o parte a Uniunii Europene — Lipsa coexistenței pașnice în altă parte a Uniunii — Percepția consumatorului mediu — Diferențe de percepție care pot exista în diferite părți ale Uniunii]

(2017/C 300/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Alicante

Părțile din procedura principală

Apelantă: Ornuia Co-operative Limited, fostă The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Intimată: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] trebuie interpretat în sensul că faptul că, într-o parte a Uniunii Europene o marcă a Uniunii Europene și o marcă națională coexistă pașnic nu permite să se concluzioneze că într-o altă parte a Uniunii, în care lipsește coexistența pașnică a acestei mărci a Uniunii Europene cu semnul identic cu marca națională menționată, nu există un risc de confuzie între respectiva marcă a Uniunii Europene și acest semn.
- 2) Articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretat în sensul că elementele care ar fi, potrivit instanței competente în domeniul mărcilor Uniunii Europene sesizate cu o acțiune în contrafacere, pertinente pentru a aprecia dacă titularul unei mărci a Uniunii Europene este îndreptățit să interzică, într-o parte a Uniunii care nu este vizată de această acțiune, utilizarea unui semn pot fi luate în considerare de această instanță pentru a aprecia dacă titularul în cauză este îndreptățit să interzică utilizarea semnului respectiv în partea Uniunii vizată de acțiunea menționată, dacă condițiile pieței și circumstanțele socioculturale nu sunt semnificativ diferite în una dintre părțile menționate ale Uniunii față de cealaltă.
- 3) Articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie interpretat în sensul că faptul că, într-o parte a Uniunii Europene, o marcă de renume a Uniunii Europene și un semn coexistă pașnic nu permite să se concluzioneze că într-o altă parte a Uniunii, în care această coexistență pașnică lipsește, există un motiv întemeiat care justifică utilizarea semnului în cauză.

⁽¹⁾ JO C 156, 2.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro

(Cauza C-143/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Articolul 2 alineatul (1) — Articolul 2 alineatul (2) litera (a) — Articolul 6 alineatul (1) — Discriminare pe motive de vârstă — Contract de muncă ocazională care poate fi încheiat cu persoane cu vârsta sub 25 de ani — Încetare automată a contractului de muncă atunci când lucrătorul împlinește vârsta de 25 de ani]

(2017/C 300/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Intimat: Antonino Bordonaro

Dispozitivul

Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 2 alineatul (1), articolul 2 alineatul (2) litera (a) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei dispoziții cum este cea în discuție în litigiul principal, care permite unui angajator să încheie un contract de muncă ocazională cu un lucrător cu vârsta sub 25 de ani, indiferent de natura prestațiilor ce urmează să fie efectuate, și să îl concedieze pe acest lucrător de îndată ce împlinește vârsta de 25 de ani, în condițiile în care această dispoziție urmărește un obiectiv legitim de politică de ocupare a forței de muncă și a pieței muncii, iar mijloacele prevăzute pentru a realiza acest obiectiv sunt corespunzătoare și necesare.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Marco Tronchetti Provera SpA și alții/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Cauza C-206/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Dreptul societăților — Directiva 2004/25/CE — Oferte publice de cumpărare — Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf — Posibilitatea modificării prețului ofertei în circumstanțe și în conformitate cu criterii determinate — Reglementare națională care prevede posibilitatea autorității de control de a majora prețul unei oferte publice de cumpărare în caz de coluziune între ofertant sau persoanele care acționează în mod concertat cu acesta și unu sau mai mulți vânzători]

(2017/C 300/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Recurenți: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Intimată: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

cu participarea: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite autorității naționale de control să majoreze prețul unei oferte publice de cumpărare în caz de „coluziune”, fără a preciza comportamentele specifice care caracterizează această noțiune, în măsura în care interpretarea noțiunii respective se poate deduce în mod suficient de clar, de precis și de previzibil din această reglementare, prin intermediul unor metode de interpretare recunoscute de dreptul intern.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Cauza C-340/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 9 alineatul (1) — Articolul 11 alineatul (2) — Competență judiciară în materie de asigurări — Acțiune directă a persoanei vătămate împotriva asigurătorului — Acțiune a angajatorului persoanei vătămate, o instituție de drept public, cesionar legal al drepturilor angajatului său, împotriva asigurătorului autovehiculului implicat — Subrogare]

(2017/C 300/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Pârâtă: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu articolul 11 alineatul (2) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că un angajator cu sediul într-un prim stat membru care a continuat să plătească remunerația angajatului său absent în urma unui accident de circulație și care s-a subrogat în drepturile acestuia în raport cu societatea care a încheiat asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de vehiculul implicat în acest accident și care are sediul într-un al doilea stat membru poate, în calitate de „persoană vătămată” în sensul acestei din urmă dispoziții, să acționeze în justiție această societate de asigurări în fața instanțelor din primul stat membru atunci când este posibilă o acțiune directă.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Gelvora” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Cauza C-357/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Practici comerciale neloiale — Directiva 2005/29/CE — Domeniu de aplicare — Societate de recuperare a creanțelor — Credit de consum — Cesiune de creanță — Natura raportului juridic dintre societate și debitor — Articolul 2 litera (c) — Noțiunea „produs” — Măsuri de recuperare desfășurate în paralel cu intervenția unui executor judecătoresc]

(2017/C 300/08)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Gelvora” UAB

Pârât: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Dispozitivul

Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretată în sensul că intră în domeniul său de aplicare material raportul juridic dintre o societate de recuperare a creanțelor și debitorul care nu și-a îndeplinit obligația de plată într-un contract de credit de consum și a cărei datorie a fost cesionată acestei societăți. Intră sub incidența noțiunii „produs” în sensul articolului 2 litera (c) din această directivă practicile la care recurge o astfel de societate pentru a efectua recuperarea creanței sale. În această privință, este irelevantă împrejurarea că datoria a fost confirmată printr-o hotărâre judecătorească, iar această hotărâre a fost transmisă unui executor judecătoresc în vederea executării.

⁽¹⁾ JO C 335, 12.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugalia) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S.A. – în lichidare, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Cauza C-416/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Directiva 2001/23 — Articolul 1 alineatul (1) litera (b) — Articolul 2 alineatul (1) litera (d) — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Domeniu de aplicare — Noțiunile „lucrător” și „transfer de unitate”]

(2017/C 300/09)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Părțile din procedura principală

Reclamant: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Pârâte: Portimão Urbis, E.M., S.A. – în lichidare, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Dispozitivul

1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că o situație în care o întreprindere municipală, al cărei unic acționar este o municipalitate, se dizolvă prin decizia organului executiv al acestei municipalități, iar activitățile desfășurate de aceasta sunt transferate în parte municipalității respective, care urmează să le desfășoare în mod direct, și în parte unei alte întreprinderi municipale reconstituite în acest scop, în cadrul căreia aceeași municipalitate este de asemenea unicul acționar, intră în domeniul de aplicare al directivei menționate, cu condiția ca identitatea întreprinderii în cauză să se mențină după transfer, aspect a cărui stabilire este de competența instanței de trimitere.

- 2) O persoană, precum reclamantul din litigiul principal, care, ca urmare a suspendării contractului său de muncă, nu își exercită funcțiile în mod efectiv intră sub incidența noțiunii „lucrător”, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2001/23, în măsura în care este protejată în aparență ca lucrător în cadrul dreptului național respectiv, aspect a cărei verificare este însă de competența instanței de trimitere. Sub rezerva acestei verificări, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, trebuie să se considere că drepturile și obligațiile care rezultă din contractul său de muncă au fost transferate cesionarului, conform articolului 3 alineatul (1) din directiva menționată.
- 3) A treia întrebare adresată de Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Tribunalul de Arondisment Faro, Portugalia) este inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 6 iulie 2017 – Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Includerea numelui reclamantului — Adaptarea concluziilor — Memoriu depus în numele și pe seama reclamantului decedat)

(2017/C 300/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Olga Stanislavivna Yanukovych, în calitate de moștenitoare a lui Viktor Viktorovych Yanukovych (reprezentant: T. Beazley QC)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: P. Mahnič Bruni și M. J.-P. Hix, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Bartelt și J. Norris-Usher, ulterior E. Paasivirta și J. Norris-Usher, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Olga Stanislavivna Yanukovych suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de către Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 441, 28.11.2016.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Agenția Europeană pentru Produse Chimice

(Cauza C-663/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide — Articolul 95 — Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) — Publicarea unei liste a substanțelor active — Înscrierea unei societăți în calitate de furnizor al unei substanțe active]

(2017/C 300/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (reprezentanți: M. Grunchard și K. Van Maldegem, avocați, P. Sellar, Advocate)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și C. Buchanan, agenți, P. Oliver, Barrister)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH/Ecolab Deutschland GmbH la plata cheltuielilor de judecată.
3. Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), BASF SE și Oxea GmbH suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 19 iulie 2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Agenția Europeană pentru Produse Chimice

(Cauza C-666/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Regulamentul (UE) nr. 528/2012 — Punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide — Articolul 95 — Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) — Publicarea unei liste a substanțelor active — Înscrierea unei societăți în calitate de furnizor al unei substanțe active]

(2017/C 300/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (reprezentanți: M. Grunchard și K. Van Maldegem, avocați, P. Sellar, Advocate)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä și C. Buchanan, agenți, asistați de P. Oliver, barrister)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

- 2) Obligă Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH și Ecolab Deutschland GmbH la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), BASF SE și Oxea GmbH suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polonia) la 6 aprilie 2017 – Profi Credit Polska S.A. cu sediul în Bielsku Białej/Mariusz Wawrzosek

(Cauza C-176/17)

(2017/C 300/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profi Credit Polska S.A. cu sediul în Bielsku Białej

Pârât: Mariusz Wawrzosek

Întrebările preliminare

Dispozițiile Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾, în special articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1), precum și dispozițiile Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE ⁽²⁾ a Consiliului, în special articolul 17 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1), se opun invocării de către un profesionist (creditor) a unei creanțe constatate printr-o cambie completată corespunzător împotriva unui consumator (debitor), în cadrul unei proceduri de ordonanță de plată în temeiul articolului 485 alineatul 2 și următoarele din Codul de procedură civilă (Kodeks postępowania cywilnego, denumit în continuare „KPC”) coroborat cu articolul 41 din Legea privind creditele pentru consumatori (Ustawa o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2014.1479, versiunea consolidată, astfel cum a fost modificată) din 12 mai 2011, potrivit căreia instanța națională poate examina validitatea dreptului născut pe baza cambiei exclusiv din punctul de vedere al respectării cerințelor formale la emiterea acesteia, fără să poată analiza raportul fundamental?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO L 133, p. 66.

Recurs introdus la 14 aprilie 2017 de Georgios Pandalis împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 14 februarie 2017 în cauza T-15/16, Georgios Pandalis/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Georgios Pandalis (reprezentant: A. Franke, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, LR Health & Beauty Systems GmbH

Concluziile recurentului

Reclamantul solicită Curții:

- I. anularea Hotărârii Tribunalului din 14 februarie 2017 în cauza T-15/16, referitoare la o procedură de decădere îndreptată împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 001273119, „Cystus”;
- II anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 30 octombrie 2015 (cauza R 2839/2014-1) , referitoare la o procedura de decădere îndreptată împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 001273119, „Cystus”;
- III anularea deciziei diviziei de anulare din 12 septembrie 2014, adoptată în cadrul procedurii de anulare 8374 C, în măsura în care a declarat că titularul mărcii Uniunii Europene nr. 001273119, „Cystus”, este decăzut din drepturi în ceea ce privește produsele cuprinse în clasa 30, „suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical)”;
- IV respingerea cererii de declarare a nulității formulate de LR Health & Beauty Systems GmbH în cadrul procedurii desfășurate în fața diviziei de anulare și în fața Camerei întâi de recurs a EUIPO împotriva mărcii Uniunii Europene nr. 001273119, „Cystus”, în măsura în care cererea respectivă privește produsele cuprinse în clasa 30, „suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical)”;
- V obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul invocă următoarele erori de drept la interpretarea și aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (denumit în continuare „RMU”) ⁽¹⁾:

- În primul rând, în cuprinsul motivării hotărârii nu s-a precizat care dintre condițiile din dispoziția sus-menționată au făcut obiectul unei examinări specifice (utilizare ca marcă, utilizare cu bună-credință și aspectul dacă marca a fost utilizată pentru produsele și serviciile pentru care a fost înregistrată).
- În al doilea rând, nu s-a examinat aspectul dacă produsele „Cystus” sunt incluse în definiția suplimentelor alimentare în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva privind suplimentele alimentare.
- În al treilea rând, nu s-a precizat categoria produselor de marcă „Cystus” pentru care este utilizată marca în cauză.
- În al patrulea rând, s-au denaturat faptele la aprecierea aspectului dacă produsele „Cystus” constituie suplimente alimentare care nu sunt de uz medical și s-a dedus în mod eronat că marca nu a fost utilizată pentru suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical).
- În al cincilea rând, nu s-a efectuat o examinare diferențiată pentru a stabili dacă „pastile[le] pentru uz farmaceutic” (cu excepția celor de uz medical) comercializate sub această marcă constituie suplimente alimentare.

În plus, recurentul invocă motivarea insuficientă a constatării potrivit căreia marca „Cystus” nu a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință pentru suplimentele alimentare care nu sunt de uz medical, în sensul articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU, având în vedere următoarele:

- În primul rând, din motivarea hotărârii nu se poate înțelege motivul pentru care faptele și elementele de probă prezentate de recurent nu au convins Tribunalul că marca a fost utilizată pentru suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical).

- În al doilea rând, constituie o motivare insuficientă declarația potrivit căreia marca nu a făcut obiectul unei utilizări pentru suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical) numai pe baza afirmației că anumite indicii pledează împotriva acestei clasificări, fără a se preciza însă care sunt produsele pentru marca care a fost utilizată.
- În al treilea rând, nu s-a efectuat o examinare diferențiată pentru a se stabili dacă „pastile[le] pentru uz farmaceutic” (cu excepția celor de uz medical) comercializate sub această marcă constituie suplimente alimentare, și nici nu s-a explicat de ce s-a omis o astfel de diferențiere.

În plus, recurentul invocă erori de drept la interpretarea și la aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU, și anume:

- în primul rând, o eroare de apreciere la aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU, în condițiile în care nu s-a analizat dacă marca, în forma în care a fost înregistrată sau sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată [articolul 15 alineatul (1) litera (a) din RMU] a fost utilizată pentru suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical);
- în al doilea rând, prin calificarea mărcii ca indicație descriptivă în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMU, recurentul a fost lipsit, practic, de posibilitatea de utilizare ca marcă nedescriptivă pentru produsele sale de marcă „Cystus” pe bază de plante *Cistus Incanus*, cu toate că Tribunalul, la examinarea efectuată în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU, a recunoscut că marca are, cel puțin, un caracter distinctiv mediu.

În plus, reclamantul invocă motivarea contradictorie și insuficientă a constatării că marca Uniunii Europene nr. 001273119, „Cystus” nu a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință pentru suplimente alimentare (cu excepția celor de uz medical) în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU, având în vedere că:

- pe de o parte, este contradictoriu să se declare că scrierea mărcii cu „y” în loc de „i” nu constituie o dovadă suficientă a utilizării sale ca marcă a Uniunii și, în același timp, să se afirme că nu s-a constatat existența niciunui motiv absolut de refuz al înregistrării în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din RMU;
- pe de altă parte, nu s-a motivat suficient de ce forma concretă de utilizare a mărcii nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din RMU.

În sfârșit, recurentul invocă o eroare de drept la interpretarea și aplicarea articolului 75 a doua teză din RMU, în condițiile în care, în opinia sa, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, în mod neîntemeiat, că respectiva cameră de recurs nu a făcut nicio referire la un pretins motiv absolut de refuz al înregistrării în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMU.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1).

Recurs introdus la 25 aprilie 2017 de Mast-Jägermeister SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 9 februarie 2017 în cauza T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Mast-Jägermeister SE (reprezentant: C. Drzymalla, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurentului

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 9 februarie 2017 în cauza T-16/16 prin care s-a respins acțiunea, iar reclamanta a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care recursul ar fi considerat întemeiat, admiterea primului și a celui de al treilea capăt de cerere din concluziile prezentate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului din 9 februarie 2017 în cauza T-16/16, în care Tribunalul a examinat cerințele referitoare la reprezentarea unui desen sau a unui model în vederea stabilirii datei depunerii, în ceea ce privește în mod concret cererile de înregistrare a desenelor sau modelelor industriale nr. 2683615-0001 și nr. 2683615-0002 (pahare).

Hotărârea atacată ar aduce atingere articolului 46 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 6/2002 coroborat cu articolele 36 și 38 din regulamentul menționat, în măsura în care Tribunalul a apreciat că rezultă din spiritul și din finalitatea acestor dispoziții că cererile de înregistrare nu trebuie să fie tratate drept cereri de înregistrare a desenelor sau modelelor industriale comunitare dacă EUIPO apreciază că există o incertitudine sau o ambiguitate în ceea ce privește obiectul protecției cererilor de înregistrare a desenului sau modelului industrial. Ar rezulta însă din importanța pe care o are data de depunere pentru deponent că reprezentarea desenului sau modelului industrial nu poate fi supusă unor cerințe stricte și că, în scopul recunoașterii datei de depunere în sensul articolului 38 din Regulamentul nr. 6/2002, articolul 36 alineatul (1) litera (c) nu impune decât aptitudinea fizică a reprezentării desenului sau a modelului de a fi reprodușă.

Contrar aprecierilor Tribunalului, din dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 2245/2002 coroborat cu articolul 10 alineatul (1) litera (c) și cu articolul 10 alineatul (2) din regulamentul menționat nu ar reieși nimic altceva. În măsura în care ar reieși din aceste dispoziții că reprezentarea desenului sau a modelului trebuie să fie de o calitate suficientă pentru a se distinge cu claritate toate detaliile obiectului pentru care se solicită protecție, aceste dispoziții nu vizează decât aptitudinea fizică a reprezentării de a fi reprodușă. Această afirmație ar fi cu atât mai adevărată dacă se ține seama de faptul că revine doar deponentului sarcina de a determina obiectul cererii de înregistrare, altfel spus pentru ce anume se solicită protecție. În sfârșit, întinderea definitivă a protecției unui desen sau model industrial ar fi stabilită în orice caz numai și în exclusivitate de instanța sesizată cu o acțiune în contrafacere.

În măsura în care înregistrarea unui desen sau model industrial ar putea genera incertitudini juridice în ceea ce privește reprezentarea sa, înregistrarea poate fi refuzată, dar nu și recunoașterea unei date de depunere, care este foarte importantă pentru deponent din perspectiva normelor referitoare la dreptul de prioritate ce rezultă dintr-o primă cerere din cuprinsul articolului 4 partea A din Convenția de la Paris.

În acest cadru, Tribunalul nu ar fi luat în considerare modul de redactare inechivoc al normelor diferențiate de la articolul 46 alineatele (2) și (3). În temeiul articolului 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002, numai dacă neregulile se referă la condițiile menționate la articolul 36 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, cererea nu este tratată drept cerere de înregistrare a unui desen sau a unui model comunitar. Cu toate acestea, în ceea ce privește reprezentarea unui desen sau a unui model industrial, articolul 36 alineatul (1) din regulamentul menționat ar impune numai ca această reprezentare să fie aptă a fi reprodușă. În temeiul articolului 46 alineatul (3) din Regulamentul nr. 6/2002, celelalte neregularități, în special cele ce rezultă din aplicarea Regulamentului nr. 2245/2002, nu ar putea ocaziona decât respingerea cererii, după atribuirea unei date de depunere. Acest lucru ar rezulta din trimiterea efectuată, în cuprinsul articolului 46 alineatul (3), la articolul 45 alineatul (2) litera (a) coroborat cu articolul 36 alineatul (5) din Regulamentul nr. 6/2002.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hamburg (Germania) la 15 mai 2017 –
Ramazan Dündar și alții/Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Cauza C-253/17)

(2017/C 300/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Pârâtă: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Președintele Curții de Justiție a Uniunii Europene a radiat cauza din registrul Curții prin ordonanța din 20 iunie 2017.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polonia) la 7 iunie 2017 –
Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL**

(Cauza C-337/17)

(2017/C 300/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Feniks Sp. z o.o., cu sediul în Szczecin

Pârâtă: Azteca Products & Services SL, cu sediul în Alcora

Întrebările preliminare

- 1) Există o „materie contractuală” în sensul articolului 7 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ dacă se introduce o acțiune de constatare a nevalidității unui contract de cumpărare împotriva unui cumpărător stabilit într-un stat membru, privind un imobil aflat într-un alt stat membru, datorită prejudicierii creditorilor vânzătorului, iar contractul a fost încheiat și executat în totalitate în acest alt stat membru?
- 2) Trebuie să se răspundă la întrebarea anterioară în temeiul doctrinei acte éclairé, cu referire la Hotărârea Curții de Justiție din 17 iunie 1992, [Handte], C 26/91, cu toate că acea hotărâre s-a referit la răspunderea [OR 2] unui producător pentru deficiențele mărfurilor într-un caz în care producătorul nu a putut să anticipeze cui se vor vinde bunurile în continuare și cine va putea invoca, de aceea, drepturi împotriva sa, în timp ce prezenta acțiune împotriva cumpărătorului pentru „constatarea nevalidității unui contract de cumpărare a unui imobil” ca urmare a unei prejudicieri a creditorilor vânzătorului necesită pentru temeinicia ei cunoștința cumpărătorului cu privire la circumstanța că actul (contractul de cumpărare) s-a realizat cu prejudicierea creditorilor, astfel încât cumpărătorul trebuie să se aștepte ca un creditor personal al debitorului să se îndrepte împotriva sa cu o asemenea acțiune?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
(Belgia) la 8 iunie 2017 – Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant
(Vlabinvest ABP) și alții, altă parte: Vlaams Gewest**

(Cauza C-343/17)

(2017/C 300/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fremoluc NV

Pârâți: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Altă parte: Vlaams Gewest

Întrebările preliminare

Articolele 21, 45, 49 și 63 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și articolele 22 și 24 din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora[, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE] trebuie interpretate în sensul că se opun unui regim în temeiul căruia o autoritate publică dezvoltă terenuri cu scopul de a oferi pe piață locuințe și loturi spre vânzare sau închiriere, în condiții avantajoase, acordând prioritate persoanelor care au o puternică legătură socială, economică sau socio-culturală cu regiunea unde își desfășoară activitatea această autoritate, cu impunerea unor condiții privind veniturile, pe care majoritatea acestor persoane le pot îndeplini, precum regimul care rezultă din coroborarea:

- besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 25 februari 2014 houdende het provinciaal reglement betreffende de werking en het beheer van het Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant – Vlabinvest APB) (decretul Consiliului Provincial al Brabantului Flamand din 25 februarie 2014 de stabilire a Regulamentului provincial privind funcționarea și administrarea Agenției pentru Fond Funciar și Locuințe din Brabantul Flamand – Vlabinvest APB) cu
- articolul 2/2 din Besluit van de Vlaamse regering van 29 september 2006 betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode (Decretul guvernului flamand din 29 septembrie 2006 privind condițiile de transfer al bunurilor imobile ale Societății Flamande pentru Locuințe și ale societăților de gestionare a locuințelor sociale, de punere în aplicare a Codului flamand al locuințelor [precum și articolul 17 alineatele (2)-(6) din Besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (Decretul guvernului flamand din 12 octombrie 2007 privind reglementarea sistemului locativ social și de punere în aplicare a titlului VII din Codul flamand al locuințelor)]?

⁽¹⁾ JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Recurs introdus la 9 iunie 2017 de Christoph Klein împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 28 septembrie 2016 în cauza T-309/10 RENV, Christoph Klein/Comisia Europeană

(Cauza C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Christoph Klein (reprezentant: H.-J. Ahlt, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania

Concluziile recurrentului

Recurrentul solicită Curții:

1. anularea Hotărârii Tribunalului din 28 septembrie 2016 în cauza T-309/10 RENV;

2. obligarea intimitei la plata către recurent a sumei de 1 562 662,30 euro plus dobânzi de la data pronunțării hotărârii, cu opt puncte procentuale mai mari decât dobânda de bază aplicabilă la data în discuție;
3. declararea, pe fond, a faptului că Comisia trebuie să îi despăgubească pe recurent pentru prejudiciul, care urmează să fie stabilit, pe care susține că l-a suferit de la 15 septembrie 2006;
4. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
5. în subsidiar, anularea Hotărârii Tribunalului din 28 septembrie 2016 în cauza T-309/10 RENV și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive.

Primul motiv se întemeiază pe faptul că Tribunalul a încălcat al doilea paragraf al articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene prin interpretarea eronată a efectului obligatoriu al hotărârii Curții de Justiție și a săvârșit o eroare de drept prin faptul că, din cauza inadmisibilității celui de al patrulea motiv de recurs în cauza C-120/14 P, recurentul nu ar putea solicita despăgubiri în ceea ce privește dispozitivul „effecto”.

Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Tribunalul a încălcat al doilea paragraf al articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene prin faptul că nu a fost ținut de aprecierea juridică a Curții. La punctul 95 din hotărârea sa, Curtea ar fi statuat că prima hotărâre atacată ar trebui anulată în măsura în care Tribunalul respinge acțiunea în ceea ce privește cererea având ca obiect obligarea Comisiei la repararea prejudiciului pe care susține că l-ar fi suferit recurentul. Contrar acestei aprecieri, Tribunalul ar ajunge, prin săvârșirea acestei erori, la concluzia că, în lipsa îndeplinirii condițiilor, nu ar exista în principiu un drept la despăgubire.

Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că, cu încălcarea articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta ar refuza să constate că, prin inacțiunea sa în procedura privind clauza de salvagardare în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Directiva 93/42, Tribunalul a încălcat de asemenea articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale pentru motivul că ar fi vorba despre un motiv nou inadmisibil. Aceasta ar constitui o eroare de drept întrucât recurentul ar fi invocat deja, în cererea sa introductivă, principiul bunei guvernări care, prin conținutul său, corespunde principiului bunei administrări și articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale. Prin urmare, nu ar exista un motiv nou inadmisibil.

Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că Tribunalul ar fi plecat de la principiul că directiva nu ar conferi niciun drept personal recurentului și societății atmed AG. Recurentul susține că aceasta constituie o încălcare a dreptului Uniunii întrucât atât recurentul, cât și atmed sunt destinate într-o procedură privind clauza de salvagardare și că aceștia pot, în calitate de principale părți vizate din punct de vedere economic, să invoce libera circulație a mărfurilor.

Al cincilea motiv se întemeiază pe faptul că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a negat existența unei legături de cauzalitate între conduita nelegală a Comisiei și prejudiciul invocat. Tribunalul ar fi denaturat astfel faptele și ar fi făcut o calificare juridică eronată a faptelor. În plus, acesta ar fi încălcat în acest mod încă o dată articolul 8 alineatul (2) din Directiva 93/42, nu ar efectua un control jurisdicțional și nu și-ar motiva decizia corespunzător cerințelor legale.

Al șaselea motiv se întemeiază pe faptul că, prin neluarea în considerare a anexelor COM RENV 1 și 2, Tribunalul ar fi denaturat faptele și probele și ar fi încălcat principiul procesului echitabil, dreptul de a fi ascultat, articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale.

Al șaptelea motiv se întemeiază pe faptul că, prin neadmiterea cererii recurentului de a dispune Comisiei să prezinte dosarul procedurii privind clauza de salvagardare, Tribunalul ar fi încălcat principiul procesului echitabil, articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, precum și articolul 64 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului și articolul 24 din Statutul Curții.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Rotterdam (Țările de Jos) la 12 iunie 2017 – A,
B, C, D, E, F, G/Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Cauza C-347/17)

(2017/C 300/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Rotterdam

Părțile din procedura principală

Reclamante: A, B, C, D, E, F, G

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile punctelor 5 și 8 din capitolul IV din secțiunea II din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală [...] trebuie interpretate în sensul că o carcasă de pasăre nu trebuie să mai conțină nicio contaminare vizibilă după eviscerare și curățare?
- 2) Dispozițiile punctelor 5 și 8 din capitolul IV din secțiunea II din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 [...] se referă la contaminări atât cu materii fecale, cu bilă, cât și cu conținutul gușii?
- 3) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ: punctul 8 din capitolul IV din secțiunea II din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 [...] trebuie interpretat în sensul că procesul de curățare trebuie să aibă loc direct după eviscerare sau această dispoziție permite înlăturarea contaminării vizibile și în timpul refrigerării sau al tranșării ori în timpul ambalării?
- 4) Punctul 1 din capitolul II litera D din secțiunea I din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 854/2004 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman permite autorității competente ca, în cadrul controlului, să scoată carcase de pe linia de sacrificare și să le controleze atât pe partea exterioară cât și în partea interioară, precum și sub țesuturile adipoase cu privire la contaminări vizibile?
- 5) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ și, prin urmare, pot rămâne contaminări vizibile pe carcasa păsărilor: cum trebuie interpretate în acest caz punctele 5 și 8 din capitolul IV din secțiunea II din anexa III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 [...]? În ce mod se va atinge în acest caz obiectivul acestui regulament, și anume asigurarea unui înalt nivel de protecție a sănătății publice?

⁽¹⁾ JO 2004, L 139, p. 55, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 71.

⁽²⁾ JO 2004, L 139 p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 19 iunie
2017 – Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam
Rijnmond**

(Cauza C-372/17)

(2017/C 300/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Holland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vision Research Europe BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Întrebarea preliminară

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 113/2014⁽¹⁾ al Comisiei din 4 februarie 2014 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată este valid în cazul în care este corectă aprecierea Rechtbank potrivit căreia subpoziția 8525 80 30 trebuie interpretată în sensul că poate fi clasificată la această subpoziție camera descrisă mai sus la punctele 2 și 12 care dispune de o memorie volatilă, astfel încât imaginile înregistrate în cameră sunt șterse atunci când se fac fotografii noi sau când este oprită camera?

⁽¹⁾ JO 2014, L38, p. 20.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 26 iunie 2017 –
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B/H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Cauza C-380/17)

(2017/C 300/22)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B

Pârâți: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

- 1) Ținând seama de dispozițiile articolului 3 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO 2003, L 152, p. 12, rectificare în JO 2012, L 71, p. 55, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164), precum și Hotărârea din 18 octombrie 2012, Nolan (C-583/10, EU:C:2012:638), este Curtea competentă să răspundă la întrebările preliminare adresate de o instanță neerlandeză, care privesc interpretarea unor dispoziții din această directivă, în cadrul unui litigiu care are ca obiect dreptul de ședere al unui membru de familie al unui beneficiar al protecției subsidiare în cazul în care, potrivit dispozițiilor dreptului neerlandez, această directivă a fost declarată aplicabilă în mod direct și necondiționat beneficiarilor de protecție subsidiară?
- 2) Economia Directivei 2003/86/CE a Consiliului [...] se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia o cerere de luare în considerare, în vederea reîntregirii familiei, a dispozițiilor mai favorabile ale capitolului V din această directivă poate fi respinsă numai pentru motivul că nu a fost depusă în termenul prevăzut la articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf?

În ceea ce privește răspunsul la această întrebare, prezintă relevanță faptul că, în cazul depășirii termenului menționat anterior, se poate depune o cerere de reîntregire a familiei – indiferent dacă depunerea are loc după o respingere – în cadrul căreia se examinează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 7 din Directiva 2003/86/CE și se ține seama de interesele și de împrejurările menționate la articolul 5 alineatul (5) și la articolul 17 din aceeași directivă?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 30 iunie 2017 –
Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein**

(Cauza C-393/17)

(2017/C 300/23)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Openbaar Ministerie

Pârâți: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune dispoziției articolului II.75 § 6 din Codul învățământului superior din 11 octombrie 2013, potrivit căruia, cu titlu general, instituțiilor de învățământ superior neacreditate le este interzis să utilizeze denumirea „Master” pe diplomele emise de acestea, atunci când prin intermediul acestei dispoziții se urmărește supravegherea unui motiv de interes general, mai precis a îndeplinirii cerinței de a garanta un nivel ridicat al învățământului superior prin controlul îndeplinirii efective a cerințelor calitative impuse?
- 2) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune dispoziției articolului II.75 § 6 din Codul învățământului superior din 11 octombrie 2013, potrivit căruia instituțiilor de învățământ superior neacreditate le este interzis cu titlu general să utilizeze denumirea „Master” pe diplomele emise de acestea, atunci când prin intermediul acestei dispoziții se urmărește supravegherea unui motiv de interes general, mai precis protecția destinatarilor unor servicii?
- 3) Dispoziția de drept penal aplicabilă unor instituții de învățământ superior neacreditate de autoritățile flamande, care emit diplome de masterat este conformă proporționalității prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (c) și la articolul 10 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/123/CE [...]

⁽¹⁾ JO 2005, L 149, p. 22.

⁽²⁾ JO 2006, L 376, p. 36.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 iulie
2017 – Profit Europe NV/Belgische Staat**

(Cauza C-397/17)

(2017/C 300/24)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profit Europe NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Subpoziția NC 7307 19 10 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că include accesoriile de țevărie din fontă cu grafit nodular, care prezintă caracteristicile accesoriilor de țevărie în discuție în cauza principală, atunci când din caracteristicile obiective ale acestora reiese că există o diferență semnificativă în raport cu fonta maleabilă, întrucât maleabilitatea fontei cu grafit nodular nu rezultă ca urmare a unui tratament termic adecvat și întrucât fonta cu grafit nodular are o altă formă a grafitului, mai precis de grafit nodular în loc de carbon vitrificat?
- 2) Subpoziția NC 7307 11 00 trebuie interpretată în sensul că include accesoriile de țevărie din fontă cu grafit nodular, care prezintă caracteristicile accesoriilor de țevărie în discuție în cauza principală, atunci când din caracteristicile obiective ale fontei cu grafit nodular reiese că acestea coincid în esență cu caracteristicile obiective ale fontei nemaleabile?
- 3) Notele explicative la NC referitoare la subpoziția 7307 19 10, în care se stabilește că fonta maleabilă include fonta cu grafit nodular, trebuie lăsate neaplicate în măsura în care enunță că fonta maleabilă include fonta cu grafit nodular, atunci când este cert că fonta cu grafit nodular nu este fontă maleabilă?

⁽¹⁾ A se vedea Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 3 iulie 2017 – Profit Europe NV/Belgische Staat

(Cauza C-398/17)

(2017/C 300/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profit Europe NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Subpoziția NC 7307 19 10 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că include accesoriile de țevărie din fontă cu grafit nodular, care prezintă caracteristicile accesoriilor de țevărie în discuție în cauza principală, atunci când din caracteristicile obiective ale acestora reiese că există o diferență semnificativă în raport cu fonta maleabilă, întrucât maleabilitatea fontei cu grafit nodular nu rezultă ca urmare a unui tratament termic adecvat și întrucât fonta cu grafit nodular are o altă formă a grafitului, mai precis de grafit nodular în loc de carbon vitrificat?
- 2) Subpoziția NC 7307 11 00 trebuie interpretată în sensul că include accesoriile de țevărie din fontă cu grafit nodular, care prezintă caracteristicile accesoriilor de țevărie în discuție în cauza principală, atunci când din caracteristicile obiective ale fontei cu grafit nodular reiese că acestea coincid în esență cu caracteristicile obiective ale fontei nemaleabile?

- 3) Notele explicative la NC referitoare la subpoziția 7307 19 10, în care se stabilește că fonta maleabilă include fonta cu grafit nodular, trebuie lăsate neaplicate în măsura în care enunță că fonta maleabilă include fonta cu grafit nodular, atunci când este cert că fonta cu grafit nodular nu este fontă maleabilă?

(¹) A se vedea Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 7 iulie 2017 – A

(Cauza C-410/17)

(2017/C 300/26)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: A

Cealaltă parte din procedură: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE (¹) a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că lucrările de demolare efectuate de o întreprindere în al cărei domeniu de activitate sunt incluse lucrările de demolare conțin doar o operațiune dacă întreprinderea de demolare este obligată, conform condițiilor contractului încheiat între aceasta și beneficiar, să evacueze deșeurile din demolare și – în cazul în care deșeurile din demolare conțin reziduuri metalice – poate să vândă reziduurile metalice către întreprinderi care cumpără reziduuri metalice recuperabile?

Sau un astfel de contract privind lucrări de demolare, luând în considerare articolul 2 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva TVA 2006/112/CE, trebuie interpretat în sensul că acesta cuprinde două operațiuni, și anume, pe de o parte, prestarea serviciului întreprinderii de demolare către beneficiarul lucrărilor de demolare și, de pe altă parte, cumpărarea de către întreprinderea de demolare de la beneficiarul lucrărilor de demolare a reziduurilor metalice ce trebuie revândute?

Este relevant în speță faptul că întreprinderea de demolare ia în considerare, la stabilirea prețului pentru lucrările de demolare, drept factor de diminuare a prețului, posibilitatea de a înregistra venituri și prin valorificarea deșeurilor rezultate din demolare?

Este relevant în speță faptul că valoarea și cantitatea deșeurilor valorificabile din demolare nu sunt convenite în cadrul contractului privind lucrările de demolare și nici nu s-a convenit că acestea vor fi comunicate ulterior beneficiarului lucrărilor de demolare și că valoarea și cantitatea deșeurilor din demolare vor rezulta abia în momentul în care întreprinderea de demolare le va revinde?

- 2) Într-o situație în care o întreprindere în al cărei domeniu de activitate sunt incluse lucrările de demolare convine într-un contract cu proprietarul unui obiectiv de demolat că întreprinderea de demolări cumpără obiectivul de demolat și se obligă, sub sancțiunea unei penalități contractuale, să îl demoleze într-un termen stabilit în contract și să evacueze deșeurile din demolare, articolul 2 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 14 alineatul (1) din Directiva TVA 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că este vorba despre o singură operațiune care cuprinde vânzarea obiectelor de către proprietarul obiectivului de demolat către întreprinderea de demolare?

Sau un astfel de contract, luând în considerare articolul 2 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 24 alineatul (1) din Directiva TVA 2006/112/CE, trebuie interpretat în sensul că acesta cuprinde două operațiuni, și anume, pe de o parte, vânzarea de obiecte de către proprietarul obiectivului de demolat către întreprinderea de demolare și, pe de altă parte, serviciul de demolare prestat de către întreprinderea de demolare către vânzătorul obiectelor?

Este relevant, în speță, că întreprinderea de demolare ia în considerare, la stabilirea prețului în oferta sa de cumpărare a obiectelor, drept factor de diminuare a prețului, costurile care îi revin din demontarea și evacuarea obiectelor?

Este relevant faptul că vânzătorul obiectelor este conștient de faptul că cheltuielile pe care le are întreprinderea de demolare cu demontarea și evacuarea obiectelor sunt luate în considerare drept factor de diminuare a prețului acestor obiecte, având în vedere circumstanța că între părți nu se încheie nicio convenție cu privire la costuri, iar cuantumul estimat sau real al acestor costuri nu trebuie să ajungă în niciun moment la cunoștința vânzătorului obiectelor?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 7 iulie 2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Cauza C-411/17)

(2017/C 300/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamante: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Pârât: Conseil des ministres

Autre partie: Electrabel SA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatele (1)-(3), (6) și (7), articolul 3 alineatul (8), articolul 5, articolul 6 alineatul (1) și punctul 2 din anexa I la Convenția de la Espoo „privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier” trebuie interpretate în conformitate cu precizările furnizate în Documentul de informare privind aplicarea convenției în privința unor activități legate de energia nucleară și în Recomandările privind bunele practici referitoare la aplicarea convenției în privința activităților legate de energia nucleară?
- 2) Articolul 1 punctul (ix) din Convenția de la Espoo, care definește „autoritatea competentă”, poate fi interpretat în sensul că exclude din domeniul de aplicare al convenției menționate acte legislative precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, ținând seama în special de diferitele evaluări și audieri efectuate în cadrul adoptării acestei legi?
- 3) a) Articolele 2-6 din Convenția de la Espoo trebuie interpretate în sensul că se aplică anterior adoptării unui act legislativ precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, al cărui articol 2 amână data de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?

- b) Răspunsul la întrebarea enunțată la litera a) este diferit după cum se referă la centrala Doel 1 sau la centrala Doel 2, având în vedere necesitatea, în ceea ce privește prima centrală, de a adopta acte administrative de punere în aplicare a Legii din 28 iunie 2015, citate anterior?
- c) Siguranța aprovizionării cu energie electrică a țării poate constitui un motiv imperativ de interes general care permite derogarea de la aplicarea articolelor 2-6 din Convenția de la Espoo sau suspendarea acestei aplicări?
- 4) Articolul 2 alineatul (2) din Convenția de la Aarhus „privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu” trebuie interpretat în sensul că exclude din domeniul de aplicare al convenției menționate acte legislative precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, ținând sau neținând seama de diferitele evaluări și audieri efectuate în cadrul adoptării acestei legi?
- 5) a) Ținând seama în special de „Recomandările de la Maastricht privind mijloacele de promovare a participării efective a publicului la luarea deciziilor în probleme de mediu” referitoare la un proces decizional în mai multe etape, articolele 2 și 6 coroborate cu anexa I.I la Convenția de la Aarhus trebuie interpretate în sensul că se aplică anterior adoptării unui act legislativ precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, al cărei articol 2 amână data de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?
- b) Răspunsul la întrebarea enunțată la litera a) este diferit după cum privește centrala Doel 1 sau centrala Doel 2, având în vedere necesitatea, în ceea ce privește prima centrală, de a adopta acte administrative de punere în aplicare a Legii din 28 iunie 2015, citate anterior?
- c) Siguranța aprovizionării cu energie electrică a țării poate constitui un motiv imperativ de interes general care permite derogarea de la aplicarea articolelor 2 și 6 din Convenția de la Aarhus sau suspendarea acestei aplicări?
- 6) a) Articolul 1 alineatul (2) coroborat cu punctul 13 litera (a) din anexa II la Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, interpretate, dacă este cazul, în lumina Convențiilor de la Espoo și de la Aarhus, trebuie interpretate în sensul că se aplică în privința amânării datei de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru o centrală nucleară, care implică, precum în speță, investiții importante și actualizări privind siguranța pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea enunțată la litera a), articolele 2-8, articolul 11 și anexele I, II și III la Directiva 2011/92/UE trebuie interpretate în sensul că se aplică anterior adoptării unui act legislativ precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, al cărei articol 2 amână data de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?
- c) Răspunsul la întrebările enunțate la literele a) și b) este diferit după cum se referă la centrala Doel 1 sau la centrala Doel 2, având în vedere necesitatea, în ceea ce privește prima centrală, de a adopta acte administrative de punere în aplicare a Legii din 28 iunie 2015, citate anterior?
- d) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea enunțată la litera a), articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2011/92/UE trebuie interpretat în sensul că permite exceptarea amânării dezactivării unei centrale nucleare de la aplicarea articolelor 2-8 și a articolului 11 din Directiva 2011/92/UE din motive imperative de interes general legate de siguranța aprovizionării cu energie electrică a țării?

- 7) Noțiunea „act legislativ specific” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 2011/92/UE trebuie interpretată în sensul că exclude din domeniul de aplicare al directivei menționate un act legislativ precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, ținând seama în special de diferitele evaluări și audieri efectuate în cadrul adoptării acestei legi, care ar fi susceptibile să realizeze obiectivele directivei citate anterior?
- 8) a) Articolul 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾ coroborat cu articolele 3 și 4 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatică ⁽³⁾, interpretate, dacă este cazul, în lumina Directivei 2011/92/UE și a Convențiilor de la Espoo și de la Aarhus, trebuie interpretat în sensul că se aplică în privința amânării datei de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru o centrală nucleară, care implică, precum în speță, investiții importante și actualizări privind siguranța pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea enunțată la litera a), articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE trebuie interpretat în sensul că se aplică anterior adoptării unui act legislativ precum Legea din 28 iunie 2015 „de modificare a Legii din 31 ianuarie 2003 privind eliminarea treptată a energiei nucleare din producția industrială de energie electrică pentru a garanta siguranța aprovizionării pe plan energetic”, al cărei articol 2 amână data de dezactivare și de încetare a producției industriale de energie electrică pentru centralele nucleare Doel 1 și Doel 2?
- c) Răspunsul la întrebările enunțate la literele a) și b) este diferit după cum se referă la centrala Doel 1 sau la centrala Doel 2, având în vedere necesitatea, în ceea ce privește prima centrală, de a adopta acte administrative de punere în aplicare a Legii din 28 iunie 2015, citate anterior?
- d) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea enunțată la litera a), articolul 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE trebuie interpretat în sensul că permite ca motive legate de siguranța aprovizionării cu energie electrică a țării să fie considerate un motiv imperativ de interes public major, ținând seama în special de diferitele evaluări și audieri efectuate în cadrul adoptării Legii din 28 iunie 2015, citate anterior, care ar fi susceptibile să realizeze obiectivele directivei menționate?
- 9) În cazul în care, pe baza răspunsurilor date la întrebările preliminare anterioare, instanța națională ar ajunge la concluzia că legea atacată încalcă una dintre obligațiile care rezultă din convențiile sau din directivele citate anterior, fără ca siguranța aprovizionării cu energie electrică a țării să poată constitui un motiv imperativ de interes general care permite să se deroge de la acele obligații, aceasta ar putea menține efectele Legii din 28 iunie 2015 pentru a evita o insecuritate juridică și pentru a permite îndeplinirea obligațiilor referitoare la evaluarea efectelor asupra mediului și la participarea publicului, care ar rezulta din convențiile sau din directivele citate anterior?

⁽¹⁾ JO L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

⁽³⁾ JO L 20, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 10 iulie 2017 –
AREX CZ a.s./Odvolační finanční ředitelství**

(Cauza C-414/17)

(2017/C 300/28)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AREX CZ a.s.

Pârâtă: Odvolací finanční ředitelství

Întrebările preliminare

- 1) Orice persoană impozabilă trebuie să fie considerată persoană impozabilă în sensul articolului 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva TVA”) ? În caz contrar, care sunt persoanele impozabile cărora li se aplică această dispoziție?
- 2) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție este că articolul 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva TVA se aplică unei situații precum cea din litigiul principal (mai precis dobânditorul este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri fiscale), dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care expedierea sau transportul produselor respective are loc în conformitate cu dispozițiile relevante din Directiva 2008/118/CE ⁽²⁾ a Consiliului privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind accizele”), livrarea în legătură cu o procedură în temeiul Directivei privind accizele trebuie considerată o livrare care beneficiază de scutire în temeiul acestei dispoziții, deși condițiile privind scutirea prevăzute la articolul 138 alineatul (1) din Directiva TVA nu sunt însă îndeplinite având în vedere că transportul de bunuri este atribuit unei alte tranzacții?
- 3) În cazul în care răspunsul Curții de Justiție este că articolul 138 alineatul (2) litera (b) din Directiva TVA nu se aplică într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, faptul că bunurile sunt transportate în regim suspensiv de accize este decisiv pentru a stabili căreia dintre mai multe livrări succesive trebuie să i se atribue transportul pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA-ului în temeiul articolului 138 alineatul (1) din Directiva TVA?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 2009, L 9, p. 12.

⁽³⁾ JO 1992, L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-420/17)

(2017/C 300/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și C. Hermes, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a institui un regim special de protecție a presiunii de grădină în departamentul Landes, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Franța nu a adoptat niciodată măsurile coerente și coordonate de protecție necesare pentru a institui un regim de protecție a presurei de grădină, și astfel nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din Directiva 2009/147/CE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spania) la 14 iulie 2017 – Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Cauza C-426/17)

(2017/C 300/30)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elena Barba Giménez

Pârâtă: Francisca Carrión Lozano

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 93/13 coroborată cu Directiva 2005/29, precum și cu articolul 47 din cartă, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale potrivit căreia, astfel cum este cazul articolului 35 din Legea nr. 1/2000 privind Codul de procedură civilă, organismul competent să deruleze procedura privind acțiunea în plata onorariului nu poate să examineze din oficiu, înainte de a emite titlul executoriu, caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un avocat și un consumator sau existența unor practici comerciale neloiale?
- 2) Avocații din oficiu sunt „comercianți” sau „profesioniști” în sensul articolului 2 litera (c) din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ și al articolului 2 litera (b) din Directiva 2005/29/CE ⁽²⁾? Articolul 6 alineatul (1) litera (d) și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2005/29 sunt aplicabile în cazurile în care tarifele unui profesionist sunt reglementate printr-o normă juridică?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, Directiva 2005/29/CE trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări precum cea de la articolul 36 din Legea nr. 1/1996, care prevede obligația de a aplica regimul tarifar prevăzut prin lege chiar dacă întreprinzătorul săvârșește omisiuni sau practici înșelătoare la stabilirea prețului serviciilor sale?
- 4) Articolul 101 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări precum cea prevăzută la articolul 36 din Legea nr. 1/1996, care supune remunerarea avocaților care prestează servicii în sistemul de asistență juridică gratuită, în cazul admiterii cererii, unei grile de onorarii aprobate anterior de aceștia, fără ca autoritățile statului membru să se poată abate de la grila respectivă?
- 5) Această reglementare îndeplinește condițiile de necesitate și de proporționalitate la care se referă articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2006/123?

- 6) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări precum cea prevăzută la articolul 36 din Legea nr. 1/1996, care stabilește obligația [beneficiarului] dreptului la asistență juridică gratuită, în cazul în care obține câștig de cauză fără ca partea adversă să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată, de a-i plăti avocatului onorariile în conformitate cu anumite grile aprobate de o asociație profesională care depășesc cu mai mult de 50 % cuantumul anual al unei prestații de securitate socială?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Ordonanța președintelui Camerei a noua a Curții din 19 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Limba de procedură: ceha

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Ordonanța președintelui Curții din 27 iunie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Ordonanța președintelui Curții din 30 iunie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Frankfurt am Main – Germania) – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional

(Cauza C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 30, 30.1.2017.

Ordonanța președintelui Curții din 5 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Mons – Belgia) – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL

(Cauza C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 30, 30.1.2017.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Cauza T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(„Clauză compromisorie — Opoziție — Suspendarea a executării hotărârii pronunțate în lipsă — Hotărâre interlocutorie”)

(2017/C 300/35)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) (reprezentanți: M. Pesquera Alonso și F. Sgritta, agenți, asistați de E. Kourakis, avocat)

Obiectul

Opoziție la Hotărârea din 6 aprilie 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, nepublicată, EU: T:2017:268).

Dispozitivul

Suspendă executarea Hotărârii din 6 aprilie 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16), până la soluționarea opoziției formulate de Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA).

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Ordonanța Tribunalului din 13 iulie 2017 – myToys.de/EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby)

(Cauza T-519/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene myBaby — Mărcile Uniunii Europene verbală, figurativă și națională verbală anterioare MAYBABY, MAY BaBy și MAY BABY — Acțiune accesorie — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Decizie pur confirmativă — Inadmisibilitate”]

(2017/C 300/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: myToys.de GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: C. Hauss-Löhde și M. Mette, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Spania) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 17 iunie 2015 (Cauza R 1002/2014-2), privind o procedură de opoziție între Laboratorios Indas și myToys.de.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) MyToys.de GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Laboratorios Indas, SA.
- 3) Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 363, 3.11.2015.

Ordonanța Tribunalului din 13 iulie 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA**(Cauza T-348/16 OP-R)****(„Măsurile provizorii — Clauză compromisorie — Hotărâre pronunțată în lipsă — Cerere de suspendare a executării hotărârii — Necompetență”)****(2017/C 300/37)****Limba de procedură: greaca****Părțile**

Reclamant: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare (ERCEA) (reprezentați: M. Pesquera Alonso și F. Sgritta, agenți, asistați de E. Kourakis, avocat)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 123 alineatul (4) și al articolului 156 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care se solicită suspendarea executării Hotărârii din 6 aprilie 2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, nepublicată, EU:T:2017:268)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea.
 - 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
-

Ordonanța Tribunalului din 19 iulie 2017 – HI/Comisia**(Cauza T-464/16 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Proiect finanțat de către Uniune — Conflict de interese — Procedură disciplinară — Sancțiunea retrogradării — Respingerea acțiunii în primă instanță — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)**

(2017/C 300/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: HI (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Ehrbar și F. Simonetti, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (judecător unic) din 10 iunie 2016, HI/Comisia (F-133/15, EU:F:2016:127) prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) HI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de către Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Nexans France și Nexans/Comisia**(Cauza T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Nexans France (Courbevoie, Franța) și Nexans (Courbevoie) (reprezentanți: M. Powell și A. Rogers, Solicitors, și G. Forwood, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei C(2017) 3051 final din 2 mai 2017 privind o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de Nexans France și de Nexans în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul AT.39610 – Cabluri electrice) în măsura în care respinge cererile de confidențialitate ale reclamantelor în ceea ce privește documentele despre care susțin în cauza T-449/14 că au fost obținute nelegal (așa-numitele „cereri de categoria I”) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia nu și-a îndeplinit în mod corespunzător obligația de motivare, cu încălcarea articolului 296 TFUE, a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale, precum și a articolului 8 alineatul (2) din Decizia 2011/695/UE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare în aprecierea cererii reclamantelor în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Decizia 2011/695: în primul rând, prin constatarea că o parte din documentele în litigiu era deja cunoscută de mai mult decât un număr limitat de persoane; în al doilea rând, prin faptul că nu a ținut seama în mod corespunzător de principiul protecției jurisdicționale efective și în al treilea rând, prin constatarea că interesele reclamantelor nu sunt demne de a fi protejate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat principiul prezumției de nevinovăție, având în vedere că legalitatea metodei prin care s-au obținut documentele în litigiu este contestată în cauza pendinte T-449/14. Publicarea documentelor în litigiu ar lipsi orice anulare în acea cauză de efectul său deplin.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – Dehousse/Curtea de Justiție a Uniunii Europene**(Cauza T-433/17)****(2017/C 300/40)***Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Franklin Dehousse (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;

în consecință,

— anularea deciziei din 18 mai 2017 prin care pârâta a respins cererea de confirmare a accesului la documente introdusă de reclamant la data de 12 aprilie 2017, precum și a deciziei din 22 mai 2017 prin care pârâta a respins în parte cererea de confirmare a accesului la documente introdusă de reclamant la data de 16 martie 2017;

— recunoașterea răspunderii pârâtei în sensul articolului 340 TFUE;

— dispunerea reparării de către pârâtă a prejudiciului moral suferit de reclamant evaluat *ex aequo et bono* la zece mii (10 000) de euro, și, cu titlu subsidiar, la un euro simbolic;

— obligarea pârâtei la plata ansamblului cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive în raport cu cererea sa de anulare și un motiv privind cererea sa de despăgubiri.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Deciziei Curții de Justiție din 11 octombrie 2016 privind accesul publicului la documentele deținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în exercitarea funcțiilor sale administrative (2016/C 445/03), a articolului 15 alineatul (3) TFUE și a articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în raport cu accesul publicului la documentele instituțiilor și cu obligația de transparență. În special, reclamantul susține că deciziile atacate trebuie să fie anulate întrucât ele nu furnizează anumite documente, le furnizează pe altele în mod incomplet sau le furnizează cu numeroase ocultări.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 296 TFUE și 41 din cartă, prin faptul că deciziile atacate sunt afectate de nemotivare sau de o motivare insuficientă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

În ceea ce privește angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, reclamantul susține că instituția pârâtă a adoptat comportamente culpabile care ar fi generatoare de răspundere. Respectivele comportamente i-ar fi cauzat reclamantului un prejudiciu moral grav, a cărui reparare o solicită acesta.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2017 – ClientEarth și alții/Comisia

(Cauza T-436/17)

(2017/C 300/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit), European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgia), The International Chemical Secretariat (Gothenburg, Suedia), International POPs Elimination Network (IPEN) (Gothenburg) (reprezentant: A. Jones, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea cererii drept admisibilă și întemeiată;
- anularea Deciziei Comisiei C(2017) 2914 final din 2 mai 2017 prin care a refuzat revizuirea Deciziei Comisiei C(2016) 5644 de autorizare a anumitor utilizări ale sulfocromatului galben de plumb și ale cromatului molibdat sulfat roșu de plumb, adoptată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3);
- anularea Deciziei Comisiei C(2016)5644;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor și
- dispunerea oricărei alte măsuri considerate adecvată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Decizia C(2017) 2914 final este afectată de erori vădite de drept și de apreciere în ceea ce privește presupusa conformitate a cererii de autorizare a DCC Maastricht BV în sensul articolului 62 și al articolului 60 alineatul (7) din Regulamentul REACH.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia C(2017) 2914 final este afectată de erori vădite de drept și de apreciere potrivit articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul REACH privind analiza socio-economică.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia C(2017) 2914 final este afectată de erori vădite de drept și de apreciere potrivit articolului 60 alineatul (4) și articolului 60 alineatul (5) din Regulamentul REACH privind analiza alternativelor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Decizia C(2017) 2914 final este afectată de erori vădite de drept și de apreciere cu privire la aplicarea principiilor generale ale dreptului Uniunii, inclusiv obligația de motivare și principiul precauției, în contextul procedurii de autorizare conform Regulamentului REACH.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Oy Karl Fazer/EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Cauza T-437/17)

(2017/C 300/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Finlanda) (reprezentant: L. Laaksonen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca verbală a Uniunii Europene „MIGNON” – Cererea de înregistrare nr. 10 995 892

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 24 aprilie 2017 în cauza R 1859/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea înregistrării mărcii pentru toate produsele solicitate.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 18 iulie 2017 – Sevenfriday/EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Cauza T-448/17)**

(2017/C 300/43)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Sevenfriday AG (Zürich, Elveția) (reprezentanți: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini și G. Bellomo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Seven SpA (Leini, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „SEVENFRIDAY” – Cererea de înregistrare nr. 12 915 021

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 mai 2017 în cauza R 2291/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta a respins calea de atac formulată de Sevenfriday AG împotriva Deciziei B2400482 din 7 octombrie 2016 și, în consecință, admiterea înregistrării cererii nr. 1105144 ca marcă a Uniunii Europene.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 iulie 2017 – Sevenfriday/EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)**(Cauza T-449/17)**

(2017/C 300/44)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Sevenfriday AG (Zürich, Elveția) (reprezentanți: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini și G. Bellomo, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Seven SpA (Leini, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Marca verbală a Uniunii Europene „SEVENFRIDAY” – Cererea de înregistrare nr. 13 500 533

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 mai 2017 în cauza R 2292/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta a respins calea de atac formulată de Sevenfriday AG împotriva Deciziei B252649 din 10 octombrie 2016 și, în consecință, admiterea înregistrării cererii nr. 16500533 ca marcă a Uniunii Europene;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate și revocarea cel puțin în ceea ce privește produsele din clasa 9.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2017 – Bateni/Consiliul

(Cauza T-455/17)

(2017/C 300/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Naser Bateni (Hamburg, Germania) (reprezentanți: M. Schlingmann și M. Bever, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

1. obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Consiliu, la plata către reclamant a unei despăgubiri în cuantum de 250 000,00 de euro pentru prejudiciile morale pe care reclamantul le-a suportat ca urmare
 - a înscrierii în tabelul III din anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului prin Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2011, L 319, p. 71) și în tabelul III din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2011, L 319, p. 11);
 - a înscrierii în tabelul III din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1);
 - a înscrierii în tabelul III din anexa la Decizia 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 18) și în tabelul III din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 306, p. 3);

2. obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Consiliu, la plata unor dobânzi de întârziere la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu 2 %, începând cu 24 martie 2017, până la plata integrală a sumei menționate la punctul 1;
3. obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Consiliu, la plata cheltuielilor de judecată, în special a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv.

1. Primul motiv: prin adoptarea măsurilor restrictive împotriva reclamantului, Consiliul a încălcat grav dispozițiile legale care îl protejează. Prin urmare, reclamantul a suferit un prejudiciu moral semnificativ pentru care trebuie să fie despăgubit.
 - Reclamantul a introdus cu succes acțiuni în anulare împotriva înscrierii sale în listele de sancțiuni. Tribunalul a anulat actele juridice menționate, în măsura în care l-au privit, prin Hotărârea din 6 septembrie 2013 în cauzele T-42/12 și T-181/12 și prin Hotărârea din 16 septembrie 2015 în cauza T-45/14, care au dobândit autoritate de lucru judecat. În aceste hotărâri, Tribunalul a constatat că, în nicio cauză, Consiliul nu a demonstrat vreun motiv care putea să justifice înscrierea reclamantului în listele de sancțiuni, săvârșind astfel erori vădite de apreciere și acționând cu încălcarea obligației de diligență.
 - Potrivit jurisprudenței Tribunalului (cauza T-384/11, *Safa Nicu Sepahan*, Hotărârea din 25 noiembrie 2014), confirmată între timp de Curte (cauza C-45/15, Hotărârea din 30 mai 2017), există o încălcare gravă atât a dispozițiilor de drept substanțial de protecție a persoanei în ceea ce privește temeiul juridic, cât și a drepturilor fundamentale ale persoanei vizate, în special a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.
 - Simpla anulare a actelor juridice în discuție nu reprezintă o compensație suficientă. Consecințele extinse pe plan social, profesional și privat ale înscrierii nelegale a reclamantului în aceste liste de-a lungul anilor pot fi înlăturate numai prin plata unei despăgubiri.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2017 – Medisana/EUIPO (happy life)

(Cauza T-457/17)

(2017/C 300/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Medisana AG (Neuss, Germania) (reprezentanți: J. Bühling și D. Graetsch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „happy life” – cererea de înregistrare nr. 15 164 023

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 mai 2017 în cauza R 1965/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2017 – Bopp/EUIPO (reprezentarea unui octogon echilateral)**(Cauza T-460/17)**

(2017/C 300/47)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: Carsten Bopp (Glashütten, Germania) (reprezentant: F. Pröckl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: semnul constând în reprezentarea unui octogon echilateral – cererea de înregistrare nr. 11 005 196

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 mai 2017 în cauza R 1954/2016-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2017 – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)**(Cauza T-748/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 300/48)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

**Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2017 – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners
(NEXEN)**

(Cauza T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO